

VRIENDEN

OOSTENDE

MU.ZEE

Nr. 84

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

DE
BO
BO
BO

↳ Léon Spilliaert, 'Portret van Mejjuffrouw Simonne Kremer', 1937
Potlood, aquarel, gouache op papier, 615 x 492 mm

jaargang 21 | Driemaandelijks tijdschrift | oktober - november - december 2020
Identificatienummer: P006345

Afgiftekantoor Oostende 1
Verantw. uitgever: Jacques Mertens, voorzitter | Leon Spilliaertstraat 83 | 8400 Oostende

ONZE DERTIGSTE VERJAARDAG

Beste Vrienden, u had zich de dertigste verjaardag van onze Vriendenkring ongetwijfeld anders voorgesteld. Ook het bestuur had heel andere plannen. Wij wilden er graag een feestjaar van maken en hadden daarvoor een programma ontworpen dat onze leden zouden waarderen en waarvan zij zouden kunnen genieten. 'Publieke vijand nr.1' corona heeft dat grondig verstoord en in de war gestuurd, zoals trouwens de hele culturele wereld en het dagelijks bestaan van ieder van ons.

Wij waren het jaar veelbelovend begonnen, met een ledenaantal dat in 2019 een recordcijfer van 370 leden bereikte. In onze nieuwjaarswens en het werkingsverslag over 2019 beloofden wij u dat wij ons zouden "inspannen om u in de beste omstandigheden te betrekken bij het kunstgebeuren in en buiten onze mooie stad. Wij zullen u alvast in 2020, een jubileumjaar bij ons 30-jarig bestaan, een even boeiend en veelzijdig programma aanbieden als in de voorbije jaren". Onze jaarvergadering en een voordracht over Tjil Uilenspiegel, waarbij niet alleen de sagefiguur werd belicht, maar ook de talrijke afbeeldingen van deze legendarische figuur in de beeldende kunst, konden nog juist doorgaan, maar een aantal hoogstaande activiteiten zoals een atelierbezoek aan Jacky De Maeyer, een bezoek aan het Stadsmuseum, aan de tentoonstelling 'Van Eyck in Bruges', aan de tentoonstelling 'Over Permeke, met de klankkleur van een basviool', gevolgd door de traditionele Garden Party, konden niet doorgaan. Wij hoopten op een verbetering van de toestand in de zomermaanden.

In elk geval signaleerde onze ondervoorzitter Martine Meire zeer terecht in Pro Luce nr. 83 een aantal mogelijkheden om individueel of met een kleine 'bubbel' van kunst en van de culturele zomer in Oostende te genieten. Vanaf 18 mei zijn immers een aantal musea

– en ook ons Mu.ZEE – heropend voor individuele bezoekers die online of telefonisch vooraf reserveren. Hetzelfde geldt voor de Permeketentoonstelling in de Venetiaanse Gaanderijen. Bovendien zijn er nog concerten, het Ensorbelevingscentrum en andere optredens en evenementen. Houd daarom de website van de stad Oostende in de gaten: www.oostende.be/cultuur en ook www.uitinoostende.be.

Vanzelfsprekend weten wij dat veel leden groepsbezoeken en door onze Vrienden georganiseerde activiteiten bijzonder appreciëren, omdat zij duidelijk en eenvoudig aangeboden worden en omdat zij de gelegenheid bieden vrienden en kennissen te ontmoeten in een gezellig samen genieten van kunst. Daarom ook hebben veel leden gevraagd en gewenst dat de Garden Party zou kunnen doorgaan. Tot onze spijt was dit niet mogelijk dit jaar. Wij wachten vol spanning tot onze bubbels mogen vergroten en hopen volgend jaar een programma te kunnen aanbieden dat wij dan zullen mogen beschouwen als dat van een jubileumjaar.

Toch laat onze vereniging dit jubileumjaar niet voorbijgaan zonder het museum waarvan wij de Vrienden zijn, een geschenk aan te bieden. Wij deden dit ook vroeger al. Bij de viering van ons 25-jarig bestaan op 7 maart 2015 hebben de Vrienden van Mu.ZEE Oostende een schenking gedaan aan Mu.ZEE: een aquarel van Léon Spilliaert ('Vrouw met kind lezend aan tafel' - mei 1917). Nu kunnen wij opnieuw een werk van Spilliaert aanbieden, namens u allen. Bedankt, leden!

Jacques Mertens
voorzitter

Lezing

ANNE ADRIAENS-PANNIER OVER SPILLIAERT IN LONDEN EN PARIJS

12.12.2020, 14 UUR, MU.ZEE, 3DE VERDIEPING (BIBLIOTHEEK)

(oorspronkelijk voorzien op 27 juni 2020, maar uitgesteld wegens corona)

Op **zaterdag 12 december 2020** geeft Spilliaertexpert Anne Adriaens-Pannier een lezing over de twee internationale Spilliaerttentoonstellingen, resp. in Londen en Parijs. Door corona is de in februari 2020 geopende expo in Londen onderbroken. Ze sluit in september en gaat dan naar Parijs, waar de expo start op 13 oktober.

Door de coronamaatregelen kunnen max. **twintig (20) Vrienden** inschrijven voor deze lezing. Meld u **voor 1 november 2020** aan bij Femke Simonis, gsm 0477 58 41 82 of per mail: femke.simonis@skynet.be

OVERZICHT ACTIVITEITEN

Zaterdag 26 september 2020, 14.30 uur

Start geleide wandeling langs de kunstroute 'Behind the glass' (meer info: p.6-7)

Zaterdag 14 november 2020, 14.30 uur

Atelierbezoek bij beeldhouwer Jacky De Maeyer (meer info: p. 10)

Zaterdag 12 december 2020, 14 uur

Lezing Anne Adriaens-Pannier over Spilliaert in Londen en Parijs (meer info: zie hierboven)

Voor info over mu-zee-um: zie www.mu-zee-um.be/aanbod

30-jarig bestaan Vrienden

➤ Stichtingsvergadering, 1990

➤ Erevoorzitter Geert Lambert, 2000

➤ Erevoorzitter Johan Verstreken en conservator Norbert Hostyn, 2003

➤ Voorzitter Roland Laridon en bestuur, 2003

➤ Feestzitting, 2009

➤ Overhandiging kunstwerk 'Floating' van Yves Velter bij 20-jarig bestaan, 2010

Onze vereniging werd in 1990 opgericht als Vrienden van de Stedelijke Musea, op initiatief van schepen Emilienne Verducruysse-Haghebaert en conservator Norbert Hostyn. De stedelijke dienst Cultuur en de Kunstacademie waren zeer nauw betrokken bij het ontstaan. De foto van het Stichtend Bestuur werd genomen in het Ensorhuis, in het befaamde blauwe salon van meester James Ensor. We herkennen de toenmalige schepen voor Cultuur, mevrouw Emilienne Verducruysse-Haghebaert, voorzitter Roland Laridon, ondervoorzitter, René Maes, secretaris Freddy Dufait, penningmeester Raymond Pyson, conservator Norbert Hostyn, directeur kunstacademie Willy Bosschem, afdelingshoofd Cultuur Robert Vandercruyssen en bestuurslid Eddy Maesschalck (in het kleine fotootje onderaan rechts). Geen enkele van de stichtende leden maakt nu nog deel uit van de Raad van Bestuur. We betreuren het overlijden van Roland Laridon, Raymond Pyson en Eddy Maesschalck.

De schepenen van cultuur maken ambtshalve deel uit van ons bestuur en krijgen de titel erevoorzitter. In de afgelopen 30 jaar mocht onze vereniging maar liefst zeven erevoorzitters verwelkomen. Na mevrouw Emilienne Verducruysse-Haghebaert kwam de betreurde Kris Lambert, opgevolgd door Geert Lambert. In 2001 werd Johan Verstreken de nieuwe erevoorzitter, gevolgd door Nancy Bourgoignie in 2007 en Hilde Veulemans in 2013. Vanaf 2015 is de huidige schepen voor cultuur, Bart Plasschaert, onze erevoorzitter.

Een vereniging bestaat maar bij de gratie van haar leden. We zijn dan ook trots dat onze vereniging een groeiend aantal leden kent en dat sommigen, een kleine minderheid weliswaar, al 30 jaar

trouw zijn aan onze vereniging. Wij verwelkomen na de fusie van het toenmalige PMMK en het MSK graag de leden van de Vrienden PMMK, een succesvolle vereniging die jarenlang werd geleid door mevrouw Nicole Christiaens-Van Iseghem.

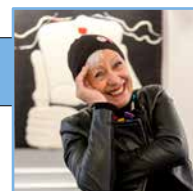
Het bestuur heeft vele activiteiten georganiseerd waarbij 'ontmoeting' steeds voorop stond, naast 'kunsteducatie'. Dit mag onder meer blijken uit de vele museumreizen, tentoonstellingsbezoeken en dialogen met kunstenaars in hun atelier. Ontmoeting en gezellig samen zijn stonden centraal tijdens de maaltijden gekoppeld aan onze Algemene Vergaderingen en tijdens de jaarlijkse Garden Party.

We hebben het nog nooit eerder meegemaakt dat activiteiten werden geannuleerd vanwege een pandemie, zoals in 2020.

Een van de belangrijkste doelstellingen van onze vereniging is het verrijken van de collecties van de Stad. De voorbije 30 jaar schonken wij maar liefst 40 kunstwerken waaronder ter gelegenheid van ons 20-jarig bestaan 'Floating' van Yves Velter, in 2015 bij het 25-jarig bestaan het werk 'Vrouw met kind lezend aan tafel' van Léon Spillaert en in 2020 opnieuw een werk van Léon Spillaert 'Portret van Meijuffrouw Simonne Kremer'.

De Raad van Bestuur dankt de leden en de vrijwilligers voor hun blijvende interesse en enthousiasme voor de werking van onze vereniging.

Martine Meire
ondervoorzitter

MIJN FAVORIETE RAOUL SERVAIS (°1 MEI 1928)

➤ Raoul Servais, samen met Mieke Drossaert op 'Arnoevoo', 2013

In 2013 leerde ik een fantastisch aimabele mens en persoonlijkheid kennen als medejurylid van de kunstwedstrijd 'Arnoevoo'. Een bekend filmmaker zeker en vast, een pionier van de moderne animatiefilm. Meer dan 50 films, meer dan 50 prijzen, o.a.:

- Eerste Prijs voor animatie op het Nationaal Festival van de Belgische film van Antwerpen
- Eerste prijs op het Internationaal Filmfestival van Venetië
- Winnaar van een Gouden Palm op het Festival van Cannes.

Als kind, zoon van een amateur-filmmaker, was hij al vlug gebeten door de (animatie)film. Hij maakte dan ook, met behulp van zijn leraar, zijn eerste camera van een

sigarenkistje en de rest is geschiedenis. Ondertussen is de master himself 92 jaar, en hij weet nog van geen ophouden! Begin dit voorjaar verscheen de novelle 'Grauw'. Men is dus altijd jong genoeg om iets nieuws uit te proberen.

Mijn fascinatie voor het werk van Raoul Servais is groot. Het is moeilijk om te kiezen welk werk me het meest raakt. Daarom ben ik een trouwe bezoeker van de permanente tentoonstelling in de Raoul Servaisvleugel in Mu.ZEE. Ik ben geïntrigeerd door de tekentechniek én de metafoor van 'Goldframe' over de gedrevenheid en de obsessie om het onmogelijke te presteren. Presteren zodat je je eigen schaduw kunt voorbijsteken ...

Gefascineerd ook door 'To speak or no to speak', door het creatieve gebruik van de tekstballonnen én de actuele betekenis van het thema van de film. Actueler kan moeilijk wanneer je luistert naar alle 'meningen' rond corona in de media: veel herkauwen, herverpakken van clichés, terwijl eigen (afwijkende) meningen amper aan bod komen.

En toch, na talrijke bezoeken gaat mijn voorkeur uiteindelijk uit naar 'Havenlichten', zijn eerste volledig afgewerkte film uit 1960.

De plot is eenvoudig: in een vissersdorpje wordt een omvergereden straatlantaarn op de vuilnisbelt geworpen. Tijdens een zware storm geraakt een vissersboot 's nachts uit koers en hij dreigt te vergaan. De oude vuurtoren is immers 'in slaap gevallen', maar de gebroken straatlantaarn neemt zijn taak over

en loodst de boot veilig naar de haven. De vissers worden gered, de lantaarn wordt gehuldigd als held en hij krijgt opnieuw een plaats in het dorp.

Tien minuten slechts, geen dialogen en toch zo veelzeggend. Eenieder vindt er wel zijn gading. De dichter ziet een poëtisch verhaal aan zich voorbijtrekken, waar beelden vloeiende verzen trekken. De muzikliefhebber geniet van de fanfare en -muziek, gekleurd met alle mogelijke clichés die toch eigennuttig zijn. De film liefhebber ziet hoe in 1960 een film werd gemaakt die zich afzet tegen de zeemzoetigheid van de traditionele animatiefilm en hoekig visueel zijn verhaal vertelt. De vissersvrouw ervaart nogmaals de gevaren van de zee waaraan echtgenoot en zonen dagelijks blootgesteld zijn. Ik zag een verrassende, meeslepende, mooie film met een hartverwarmende boodschap. Eenieder speelt zijn rol en heeft zijn waarde in de wereld, ook al lijkt dat niet zo op het eerste gezicht. Soms komt men verrassend uit de hoek, realiseert men het onverwachte. Alleen wordt dat niet altijd zo ervaren zoals in de film en dat is jammer. Een film waar alles optimaal in elkaar vloeit, een film voor hart en verstand.

En zo heb ik Raoul Servais ook ervaren: een joviaal, maar kritisch kunstenaar. Een filmmaker met 'anekdotische' films, die toch de tand des tijds doorstaan en sociaalkritisch actueel blijven. Blijvend én bijtend ook door de vaak surrealistische humor die in elke film wel de kop opsteekt.

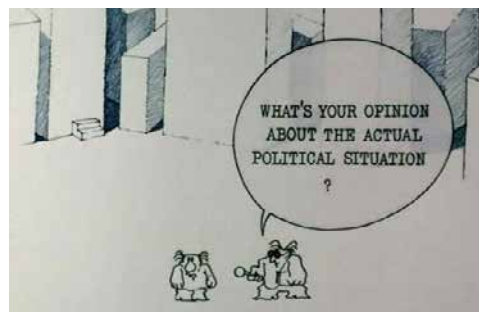
Tijd om nog eens langs te gaan in de Raoul Servaisvleugel van Mu.ZEE!

➤ Raoul Servais, 'Havenlichten'

➤ Raoul Servais, 'Goldframe'

➤ Raoul Servais, 'To speak or not to speak'

Mu.ZEE verkoopt in de **museumshop** inktjetprints, gerelateerd aan de films van Raoul Servais, waaronder 'Taxandria', 'Nachtvlinders' en 'Harpya'. Zonder kader is de prijs € 90 per print, met kader € 120. Er zijn ook cellos of cells te koop. Dit zijn – meestal gekleurde – tekeningen op cellofaanfolies die uit meerdere lagen samengesteld (kunnen) zijn en die gebruikt werden voor beeld-per-beeldopnames. Raoul Servais maakte voor de meeste van zijn animatiefilms gebruik van deze techniek, waarbij elke cello/cell wordt gefotografeerd met een speciale camera. De prijs van deze cellos/cells varieert van € 395 tot € 495.

Hier woonde... Karel Van de Woestijne

↗ Villa Nautilus

De titel van de Permeketentoonstelling 'Met de klankkleur van een basviool', die nog tot 8 november 2020 in de Venetiaanse Gaanderijen loopt, is gebaseerd op een gedicht van Karel Van de Woestijne (1878-1929), broer van de schilder Gustave Van de Woestijne. Als hooikoortslijder bracht Karel Van de Woestijne, die naast dichter ook journalist en schrijver was, zijn zomers met zijn gezin door aan de kust, eerst in Blankenberge, maar na de Eerste Wereldoorlog in Oostende. Hij werd er aangetrokken

door het rijkere culturaanbod. Bovendien kon hij er zijn vrienden Ensor en Permeke ontmoeten, zodat hij uiteindelijk besloot om er vier jaar te blijven. Het kleine, lawaaierige pand dat Permeke in eerste instantie voor hem had gevonden, ruilt hij al snel in voor de Villa Nautilus in de Euphrosina Beernaertstraat 152. Er hangt geen plaque, maar misschien komt die er ooit nog wel...

Vanaf 1906 was Karel Van de Woestijne, op voorspraak van de dichter Emmanuel De Bom, 23 jaar lang, tot aan zijn dood in 1929, correspondent in Brussel van de Nieuwe Rotterdamse Courant, met de rubriek 'Kunst in Brussel' en een wekelijks verslag van de sociale en politieke gebeurtenissen in België. Hij woonde een tijdlang in Laken.

Tijdens zijn verblijf in Oostende, tussen april 1920 en februari 1925, zette hij die wekelijkse verslagen voort, aangevuld met een kroniek over Oostende. Over de architectuur en de bevolking spreekt hij minder lovend. De charme van Oostende zit volgens hem in het ongrijpbare, mysterieuze licht. Ook over

het culturaanbod in Oostende schrijft hij op 29 juli 1921 enthousiast: "Er is de Kurzaal en haar drie symfonische concerten daags en haar dagelijkse orgelconcerten, en, om den dag te besluiten, hare dansfeesten. Er is het Grand Théâtre waar een keurgezelschap iedere avond het lopende repertoire vertolkt op een wijze, die Brussel en zelfs Parijs beschaamt." Bij zijn vertrek uit Oostende, in februari 1925, bezorgen zijn Oostendse vrienden Karel Van de Woestijne een groots afscheidsfeest. Ensor neemt afscheid met de woorden: "Soyez heureux, Van de Woestijne." Na zijn Oostendse jaren verstigde hij zich in Zwijnaarde, waar hij op 24 augustus 1929 overleed.

Karel Van de Woestijne werd op 10 maart 1878 geboren in Gent, waar aan zijn geboortehuis in de Sint-Lievenspoorstraat een gedenkplaat hangt. Aan de universiteit van Gent studeerde hij Germaanse filologie. Op 13 februari 1904 trouwde hij met Mariette Van Hende. In het gezin werden twee kinderen geboren: Paul (1904) en Lily (1919). Van de Woestijne was actief op vele fronten. Zo was hij tijdelijk ambtenaar bij het ministerie van Kunsten en Wetenschappen, correspondent van de Nieuwe Rotterdamse Courant (zie hierboven), redacteur van 'Van Nu en Straks' (1896-1901) en van 'Vlaanderen' (1903-1907). Tussen 1920 en 1929 doceerde hij literatuurgeschiedenis aan de universiteit van Gent. Bekende werken van Karel Van de Woestijne zijn: 'De boer die sterft', o.a. geïllustreerd door Frans Masereel, het spiritualistische drieluk 'De modderen man' (1920), 'God aan zee' (1926) en 'Het bergmeer' (1928) en zijn brievenroman 'De Leemen Torens. Vooroorlogse kroniek van twee steden', in samenwerking met Herman Teirlinck.

Femke Simonis

Wij gedenken

Op 29 juli 2020 overleed **Medard Desitter** (°27 juli 1937). Hij was eerst visser op de O.335 Charvic, maar ruilde dit beroep in voor een job in de Oostendse haven waar hij sluismeester werd.

Hij was de conciërge van het Ensorhuis. Het museum aan de Vlaanderenstraat 27 heropende in juni 1974 na een jarenlange sluitingsperiode. Samen met hun zonen betrokken Medard en zijn vrouw Huguette de kamers boven het 'Blauwe Salon'. Ze stonden in voor het onderhoud van het pand. Bijna dagelijks, voor dag en dauw, was de grote vitrine van de winkel al gezeemd en hadden ook de interieurs een onderhouds- en inspectiebeurt gekregen. Stofzuigen van beneden tot boven was ook een vast ritueel. Medard en Huguette zorgden ervoor dat het Ensorhuis er steeds picobello bij lag. Op geregelde tijdstippen werd ook de etalage onder handen genomen. Een hele klus! Elk mankement in het gebouw werd direct aan de directie gesignaleerd. Je kon

er blind op vertrouwen. Medard was altijd goedgehumt en recht voor de raap! In 2002 gingen ze met pensioen en verhuisden naar de Sint-Franciscusstraat. Het Ensorhuis verloor zijn engelbewaarders. Als afscheidscadeau werd hun een schilderijtje van het Ensorhuis overhandigd dat natuurlijk een mooie plaats kreeg op hun nieuwe adres. Medard bleef nog heel lang een kwieke man. Stil zitten was niks voor hem: altijd op stap, vaak om boodschappen te doen, meestal per fiets, maar vooral toch ook om de Visserskaai op te zoeken waar hij vele kennissen uit de haven- en visserijwereld had om een praatje te slaan, hier en daar een klusje te doen en wat te helpen. Iedereen kende hem en omgekeerd. Zulke mannen maken ze niet meer!

We bieden zijn echtgenote Huguette en zijn zonen Marc en Patrick onze oprechte deelneming aan.

Norbert Hostyn, Johan Van Roose

KUNSTRROUTE 'BEHIND THE GLASS'

01.09.2020 – 30.09.2020

Activiteit van de Vrienden van Mu.ZEE in het kader van de Maand van de Vrije Tijd

'Behind the glass' is een initiatief van de Kortrijkse kunstenaar Jonas Vansteenkiste. Tijdens de lockdown in het begin van de coronacrisis kwam hij op het idee om het publiek toch van kunst te laten genieten toen de musea gesloten waren (tot 18 mei). Hij riep kunstenaars op om achter de ramen van hun huizen of ateliers hun kunst te exposeren. Onder hen bevonden zich een aantal Oostendse kunstenaars die aan het project 'Behind the glass' hun medewerking wilden verlenen.

Samen met Martine Vyvey, een van de deelnemende Oostendse kunstenaars, heb ik als septemberactiviteit voor de Vrienden van Mu.ZEE een kunstroute uitgestippeld langs de Oostendse deelnemers aan 'Behind the glass'.

BEHIND THE GLASS MAAND VAN DE VRIJE TIJD SEPTEMBER 2020

1. Start Duinenkerkje
→ Dorpstraat, Mariakerke
(gratis parkeergelegenheid)
2. **Martine Vyvey** Madeliefjeslaan 64
→ Nieuwpoortsesteenweg, halte Drie Platanen
→ neem bus 6 tot halte Heilig Hartlaan
3. **Maaike Leyn** Sportstraat 16
4. **Marc Galle** Frans Musinstraat 19
→ Nieuwpoortsesteenweg
→ Petit Paris
5. **Mie Ghesquiere** Edmond Laponstraat 6
→ Alfons Pieterslaan
6. **Yves Velter** Filip Van Maestrichtplein (Sint-Jozefkerk)
7. **Ron Van de Vyver** Peter Benoitstraat 26
8. **J&B Jadot & Barbier** Plantenstraat 65
9. **Hans Defier** Plantenstraat 78
10. **Mieke Drossaert** Zwaluwenstraat 123
11. **Werner Watty** Stuiverstraat 200
12. **Matthieu Lobelle** Leffingestraat 227

VRIENDEN VAN MU.ZEE OOSTENDE

Het parcours begint bij het **Duinenkerkje in Mariakerke** (gratis parkeren in de Dorpstraat; bereikbaar met de kusttram (halte Ravelingen) of met bus 6). Via het woonhuis van **Martine Vyvey** (Madeliefjeslaan 64) nemen we op de Nieuwpoortsesteenweg bus 6 tot aan de halte Heilig Hartlaan. Daar vervolgen we onze wandeling naar Sportstraat 16 (**Maaike Leyn**). Via de Frans Musinstraat 19 (**Marc Galle**, Het Grije Huis) en Petit Paris gaat de kunstroute naar **Mie Ghesquiere** (Edmond Laponstraat 6). Via de Alfons Pieterslaan bereiken we achter de Sint-Jozefkerk het Fluisterbos 'Whisper trees' van **Yves Velter** (Filip Van Maestrichtplein). De route gaat vervolgens via **Ron Van de Vyver** (Peter Benoitstraat 26) naar de Plantenstraat, langs **Luc Barbier** (J&B Jadot-Barbier, nr. 65) en **Hans Defier** (nr. 78) en vandaar via het atelier van **Mieke Drossaert** (Zwaluwenstraat 123) en **Werner Watty** (Stuiverstraat 200) naar **Matthieu Lobelle** (Leffingestraat 227), einde van het parcours.

Over de deelnemende Oostendse kunstenaars

Martine Vyvey

Als beeldhouwster werkt zij vooral in cortenstaal en brons. Zij slaagt erin de essentie van een beweging in een statisch beeld weer te geven, zonder overbodige details. Haar beelden zweven en bewegen in de wind. Ze vindt haar inspiratiebron in sport en dans: een sporter die het uiterste van zichzelf vergt, grenzen telkens weer verlegt; de sierlijke gratie van een danser. In dans en beweging toont Martine Vyvey de kwetsbaarheid en weerbaarheid van de mens. Vanuit een emotie weet ze, op wat ogenschijnlijk te etherisch is om uitgebeeld te worden, een persoonlijke kijk op de hedendaagse mens te formuleren, op de chaos bijvoorbeeld, waarbij letterlijk en figuurlijk de wereld op zijn kop staat.

Maaike Leyn

Ze maakt houtskooltekeningen op ruw linnen doek, meestal zwart-wit. Voor 'Behind the glass' kiest ze 'Vule duve' en zegt daarover: "Hoewel sommige mensen duiven vuil vinden, hebben ze mij altijd gefascineerd. Misschien is het genetisch, want mijn voorouders waren duivenmelkers. Ik kan lang naar de duiven zitten staren en zij naar mij. Wat ziet en weet een duif wat wij niet weten? Als een duif zich beter oriënteert dan wij, zijn er misschien nog zaken die hun hersenen verwerken en die ons verstand te boven gaan."

↳ **Martine Vyvey**, 'Invite me to dance', Madeliefjeslaan 64

↳ **Maaike Leyn**, 'Vule duve' Sportstraat 16

Marc Galle

Zijn 'Grije Huis' uit de Belle Epoque is een ontmoetingsplaats voor kunstenaars. Als schilder bouwt hij zijn doeken op met zwier, gedurfde toetsen en vlekken die de realiteit van het geschilderde overstijgen, in een frisse visie op wezens en vormen, in een zelfzekere en beheerste vormtaal.

Mie Ghesquiere

Haar werken zijn gebaseerd op het wezen van de porseleinklei. Ze evolueren voortdurend, maar de rode draad erdoor is die van natuurlijke soberheid en fragiele tederheid. Begonnen met werken, geïnspireerd door de zee en haar bewoners waarin kracht en broosheid samengaan, verkende ze meer en meer de essentie van porselein. Door deze materie te versnijden en opnieuw te monteren, ontstaat een groeiproces van eenvoud naar complexiteit, waarbij de grenzen van licht en vorm worden afgetast.

Yves Velter

Zijn werk is als een enigmatisch alternatief van wat hem treft en waarop hij geen antwoord vindt. Met een eigen beeldcode herordent hij ervaringen, voorwerpen en metaforen met een zekere 'geladenheid'. Een voorbeeld hiervan is zijn 'Whisper trees', waarover hij zegt: "Het Filip Van Maestrichtplein zou je het beschouwelijke hart van de stad kunnen noemen. Er is een kerk, een synagoge, vlakbij een moskee en ook het humanisme is sterk vertegenwoordigd. Bomen zijn hier de stille getuigen van wat er in de buurt leeft. Bijna een eeuw zijn ze aanwezig en toch zelden het onderwerp van aandacht. Dat maakt ze tot perfecte waarnemers. Een clustersculptuur van 210 verchromd-bronzen oortjes symboliseert het luisteren naar de verhalen uit de wijk. Na verloop van tijd zullen de oortjes als elfenbankjes vergroeien met de boom, een mooie assimilatie van de natuur met de omgeving. Ook de mensen uit de buurt kunnen een oortje aan hun gevel plaatsen. Zo zijn er al een 15-tal huizen met een oortje boven de deur, een symbolische geste van de bewoners om aan te geven dat ze openstaan voor een gesprek."

Ron Van de Vyver

Voor hem openbaart schoonheid zich in onvolmaaktheid en niet in perfectie. Een schilderdoek op raam is ook een object waarin hij speelt met de spanning tussen oppervlak en rand, tussen textuur en stemming, tussen compositie en materiaal. Door elementen als transparante verfmassa (acryl) te gebruiken in combinatie met massieve vormen (olieverf) doorbreekt hij de rigiditeit van de structuur, waardoor de spanning tussen het sublieme en het concrete wordt opgedreven. Hem fascineert de analyse van de vormstructuren (bijv. de vierkantvorm in het raster) binnen de werkelijkheid. Met zijn schilderijen schept hij een innerlijke ruimte, met de daarin opwellende energieën.

Luc Barbier (J&B Jadot-Barbier)

In feite betreft het hier het kunstenaarsduo J&B, dat vanuit een anonimiteit als kunstenaar in perfecte symbiose naar buiten treedt. Het gebruik van allerhande technieken en materialen resulteert in installaties als visuele expressie van een gedachtegoed. Het duo balanceert daarmee op de grens tussen aantrekken en afstoten, met een wrange mengeling van esthetica en geweld. Een zakdoekje onder een stolp krijgt iets goddelijks, maar ook iets droevigs. Het draagt letterlijk een herinnering.

Hans Defer

Voor zijn schilderijen en tekeningen put deze kunstenaar uit een visuele databank, een archief van beelden uit diverse bronnen: film, boeken, tijdschriften, Google, YouTube... Afbeeldingen die gelinkt zijn aan een context van misdaad en geweld, worden gepresenteerd naast willekeurig gekozen 'banale' beelden. Zijn werken dragen geen titel, maar een catalogusnummer van een door hemzelf ontwikkeld systeem. Zo krijgt de toeschouwer geen

enkele visie of interpretatie opgedrongen, maar wel de ruimte om zelf een verhaal rond het werk te construeren. Hans Defer schildert een instabiele wereld, op de rand van desintegratie.

Mieke Drossaert

De laatste tijd is ze bekend als kleurrijk illustratrice van kinderboeken, zoals 'Langsnuut en Selfie de zeehond', maar in feite werkt ze multidisciplinair. Naast schilderijen maakt ze handgetufte en jacquardtapijten, muurschilderingen en glaswerk. Maar welke grondstoffen of technieken ze ook gebruikt, het centrale thema blijft: 'Colour Full People'. Haar personen zijn ontdaan van alle overbodigheden die afleiden van de essentie: de onvolmaakte, maar gelukkige mens. Positief ingesteld als ze is, ging ze ook de uitdaging aan met dementerende ouderen, in een reeks beklijvende portretten van 'Bewoners'. Muziek is voor haar een belangrijke bron van inspiratie die zich uit in de titels van haar werken.

Werner Watty

Hij noemt zichzelf een 'fijnschilder'. Droge takjes, lucifers, planten, bloemen, een bloempot: het onderscheid tussen het object en de nauwgezette beeldende weergave ervan, tussen realiteit en fictie, kortom, de overgang tussen beide is moeilijk te ontdekken. Inventiviteit en humor vormen de ludieke ondertoon in zijn verfijnde stillevenen. Zijn bloempotten lijken wel portretten van een talrijke familie. Lucifers die uit een doosje ontsnappen, zijn speelse wezentjes met hun karmozijnrode kopjes en strakke lijfjes. Takjes creëren schaduwen die beurtelings echt zijn of gefingeerd, nageschilderd of reëel.

Matthieu Lobelle

Het centrale thema in zijn werk als beeldhouwer is de grens tussen leven en dood, de relatie tussen natuur en cultuur, tussen verleden en heden. Een aantal beelden komt in wisselende gedaanten terug: het huis, compact en gesloten als metafoor voor de menselijke natuur, de mens die zich tevergeefs probeert los te wrikken uit zijn geschiedenis. Eenvoudige, alledaagse objecten dragen soms een donkerzwarte kern in zich: een confrontatie met onmacht. Zijn werken in was zijn bouwsels zoals silo's, watertorens, omheiningen en koterijen, als herinneringen aan een jeugd op het platteland: beelden die balanceren tussen verleden en utopie.

Op zaterdag 26 september 2020 organiseren de Vrienden een gratis geleid bezoek langs de kunstroute 'Behind the glass'. Aanwezige kunstenaars zullen persoonlijk toelichting geven bij hun werk. Neem een geldig vervoerbewijs mee van De Lijn. Vertrek: Duinenkerkje, Dorpstraat Mariakerke, om 14.30 uur. Max. 15 deelnemers (met mondmasker) o.l.v. Femke Simonis en Martine Vyvey. Inschrijven voor 24 september bij Femke Simonis: femke.simonis@skynet.be of 0477 58 41 82.

↳ Hans Defer, Plantenstraat 78

Lieve Malfroot heeft de Vrienden tijdens de triënnale Beaufort in 2018 tweemaal begeleid als gids, eerst langs de westkust (op 31 mei) en later langs de oostkust (op 23 augustus). Dat bracht de redactie op het idee om haar, met haar expertise, te vragen om de kunstwerken die sinds 2003 na elke Beauforteditie aan de kust zijn blijven staan, in Pro Luce te bespreken. In de zevende bijdrage aan de rubriek 'Beaufort: de blijvers' viel haar keuze op 'De man die de boot zag, in de lucht' van Jean Bilquin uit de tweede editie van Beaufort, in 2006.

➤ Jean Bilquin: 'De man die de boot zag, in de lucht'

➤ Jean Bilquin in zijn atelier

JEAN BILQUIN: 'DE MAN DIE DE BOOT ZAG, IN DE LUCHT' (BETON EN GIPS, 1240 X 1476 X 611 CM)

Op het strand van Zeebrugge, ter hoogte van de surfclub Icarus (Zeedijk 150), plaatste Jean Bilquin in 2006 een monumentale toegangspoort tot de zee, rudimentair vormgegeven in beton. Bij vloed rollen de golven tegen de schragen die een ranke boot dragen, meer dan tien meter hoog. Het is een oeroud vaartuig, waarin zich menselijke figuren bevinden. Ze vertonen nauwelijks fysieke kenmerken, gereduceerd als ze zijn tot schimmen. Vormen ze een tijdelijke aanwezigheid: de reis van een leven? Bilquin stelt immers

het leven voor als een reis langs vitale momenten, in universele beelden zoals de poort, het bed, de boot. Een raadselachtige figuur staat op enkele meters van de boot. Het witte metalen hoofd dat het zonlicht reflecteert, is duidelijk van het betonnen lichaam gescheiden. Het hoofd met zijn reusachtige, wapperende haardos is zeer gedetailleerd uitgewerkt.

Jean Bilquin (° 1938) kreeg een opleiding als graficus en studeerde later aan het KASK in Gent. Zijn artistieke loopbaan

start in 1980. Hij schildert, tekent en beeldhouwt over eigen emoties en zet energie om in materie. Zijn kunstwerken zijn het resultaat van 'hard labour', zowel fysiek als mentaal. Heel zijn oeuvre weerspiegelt een ongeremde bewondering voor het humane. Hij streeft naar harmonie en maakt subtiele verwijzingen naar de vormeloosheid van de klassieke oudheid.

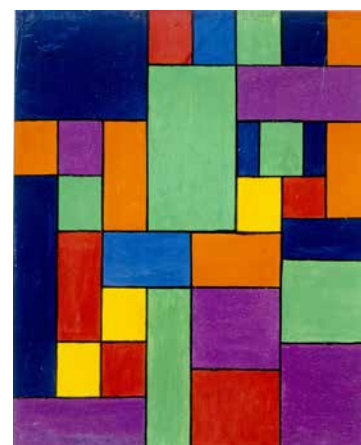
*Lieve Malfroot,
i.s.m. Femke Simonis*

TRANCE-ACTION. EEN MEDITATIEVE WANDELING DOOR DE COLLECTIE, VAN BALOJI TOT VAN SEVEREN 19/09/2020 - 03/01/2021

'Trance-Action' neemt ons mee langs ambachtelijke weeftechnieken, de productie van auto-onderdelen en de verwerking van ruwe grondstoffen tot bouw materiaal. Door een repetitieve en vaak razendsnelle beweging van handen en lichamen ontstaat er een object. Kleinschalige fabricages en omvangrijke industrieën zetten eenzelfde ritmisch proces in gang: de maker maakt. De hypnotiserende cadans van de actie maakt de mens tot een machine. Op dat moment neemt de handeling het over van het Zelf en maakt de haastigheid ruimte voor sereniteit. 'Trance-Action' leidt ons naar dit specifieke kantelpunt van rusteloosheid naar rust. Het onderzoekt de manier waarop herhaling en patronen ons kunnen bevrijden van hectiek en ons in contact kunnen brengen met het innerlijke zijn.

Met werk van onder anderen Richard Artschwager, Sammy Baloji, Kasper Bosmans, Marjolijn Dijkman, Gabriel Kuri, Marcel Maeyer, Valérie Mannaerts, Hana Miletić, Grace Ndiritu, Panamarenko, Eric van Hove, Walter Leblanc en Dan Van Severen.

➤ Georges Vantongerloo, 'Studie I, Brussel', 1920, © Mu.ZEE Oostende

DE CULTURELE HERFST VAN 2020 IN VLAANDEREN

In de vorige editie van Pro Luce, nr. 83 p. 3, gaven we een resem culturele tips mee om een interessante zomer in eigen stad door te brengen. In dit nummer verkennen we enkele interessante tentoonstellingen in Vlaanderen die u met het openbaar vervoer kunt bereiken, mèt mondmasker! Houd er rekening mee dat u in elk museum vooraf uw tickets moet bestellen omwille van de registratieverplichting.

Gustave Van de Woestyne

nog tot 4 oktober 2020

MSK Gent

De voorbije jaren ontving het Museum voor Schone Kunsten Gent (MSK) enkele belangrijke schenkingen van werk door Gustave Van de Woestyne (1881-1947). Deze schenkingen vormen een opmerkelijke versterking van de reeds omvangrijke museumcollectie rond deze kunstenaar. Het MSK brengt al zijn kunstwerken door Van de Woestyne samen in één collectiepresentatie: van tekeningen en voorstudies tot schilderijen en boekillustraties.

De tentoonstelling is inbegrepen in een ticket voor de vaste collectie. Het standaardtarief bedraagt 12 euro. Boeken kan via <https://www.mskgent.be/nl/koop-je-ticket>.

Panamarenko, werken op papier

nog tot 31 december 2020

SMAK Gent

Van bij de oprichting van het Museum voor Hedendaagse Kunst in 1975 was Panamarenko een sleutelkunstenaar voor het museum. Niet toevallig was de eerste aankoop voor de collectie het werk 'Deltavliegtuig P-1 Plewan' (1975). In 1980 werd met de aankoop van 'The Aeromodeller' (1969 – 1971) ook het magnum opus van de kunstenaar aan de collectie toegevoegd. Samen met tal van andere sculpturen en tekeningen vormen deze werken een coherent ensemble dat gerust als een van de hoekstenen van de SMAK-collectie beschouwd mag worden. De collectiepresentatie is een selectie van werken op papier die een dieper inzicht geven in het realisatieproces dat aan zijn kunstwerken vooraf ging.

Kris Martin | Exit

nog tot 3 januari 2021

SMAK Gent, Jan Hoetplein 1, 9000 Gent

Kris Martin (°1972, Kortrijk, België) is in ons land breed bekend voor zijn sculptuur 'Altar' op het strand van Oostende. Na zijn werk 20 jaar wereldwijd te hebben getoond, kan nu ook het Belgische publiek eindelijk uitgebreider kennismaken met zijn sprekende oeuvre. Kris Martin creëert uit objecten beelden die vragen oproepen over begrippen zoals vergankelijkheid, identiteit en dood. Dit zijn thema's die al eeuwenlang de kunstgeschiedenis doorkruisen. Kris Martin vervaecht in zijn werk dan ook kunstgeschiedenis, literatuur en mythes. Bovendien bespeelt hij mechanismen zoals herkenning en vervreemding om

ons te doen stilstaan bij de grotere vragen. In de tentoonstelling 'EXIT' zit een subtiele dialoog met het oeuvre van Jan Van Eyck.

Kris Martin, 'Altar'

De tentoonstellingen zijn inbegrepen in een ticket voor de vaste collectie. Het standaardtarief bedraagt 12 euro. Boeken kan via: <https://smak.be/bezoek-smak/tickets>

Paul Delvaux.

De man die van treinen hield.

nog tot 11 oktober 2020

Train World, Prinses Elisabethplein 5, 1030 Schaarbeek

Paul Delvaux (1897-1994) schilderde een meesterlijk oeuvre bijeen, met de wereld van de spoorwegen als inspiratiebron. Naar aanleiding van zijn 25-jarig overlijden stelt Train World een vijftigtal creaties ten toon die je meenemen in het poëtisch, en tegelijkertijd mysterieuze universum van de kunstenaar.

De tentoonstelling weerspiegelt de evolutie die de schilder doormaakte: van tekeningen, aquarellen en schilderijen uit de jaren 1920 tot monumentale werken uit de jaren 1950-1970. De opstelling van enkele van zijn persoonlijke objecten tonen zijn sterke interesse voor de spoorwegwereld en geven een unieke kijk op zijn dagelijkse werkomgeving.

Tickets boeken via <https://webshoptrainworld.recreatex.be/Exhibitions/Overview?language=nl>

Madonna ontmoet Dulle Griet.

Verzamelaars in topstukken gevat

nog tot 31 december 2020

Museum Mayer van den Bergh,
Lange Gasthuisstraat 19, 2000 Antwerpen

Verkommerd, onopvallend, bizar of ronduit lelijk. Zo zagen de tijdgenoten van Fritz en Florent de Dulle Griet van Bruegel en de

Madonna van Fouquet. Gelukkig keken deze twee collectioneers net iets anders. Dwars tegen de modes van de tijd in gingen ze op zoek naar dat ene meesterwerk.

Trendsetters. Dat waren Florent van Ertborn (1784–1840) en Fritz Mayer van den Bergh (1858–1901). Ze speurden de grote Europese steden en de kleinste Vlaamse dorpjes af op zoek naar kunst. Dikwijls waren het koopjes, soms investeringen en af en toe geniale vondsten.

➤ Pieter Bruegel de Oude, 'Dulle Griet'

De twee verzamelaars nodigen u uit enkele topstukken uit hun collectie te ontdekken. Hoogtepunt is de recent gerestaureerde Dulle Griet van Pieter Bruegel de Oude en de Madonna van Fouquet, die na meer dan 500 jaar nog steeds bijzonder fascinerend is.

Een toegangsticket kost 8 euro: online te boeken via <http://bit.ly/TicketsMuseumMayerVanDenBergh>

➤ Snijders & Rockoxhuis, 'Blind Date'

Blind Date. Portretten met blikken en blozen.

📅 nog tot 31 december 2020

📍 Museum Rockoxhuis,
Keizerstraat 10-12, 2000 Antwerpen

Portretten uit de renaissance en de barok, wat moeten we met die lang vergeten mensen van eeuwen geleden? Ze staren ons aan, soms met een monnellachje, of negeren ons compleet. Zonder een woord te zeggen. Toch hebben ze ons zo veel te vertellen. Over hun boeiende levens, wie ze waren, of hoopten te zijn. Laat je ogen over de werken dwalen en ontdek hoeveel hints erin verborgen zitten. De Phoebus Foundation bezit een schat aan zulke portretten, zo veel en divers dat ze samen met het Snijders&Rockoxhuis een tentoonstelling kon samenstellen die het genre van de portretschilderkunst in al zijn facetten belicht: van selfie tot groepsportret.

Tickets zijn te koop via www.blinddate.vlaanderen.

Martine Meire, ondervoorzitter

Atelierbezoek

ATELIERBEZOEK BIJ BEELDHOUWER JACKY DE MAEYER

14.11.2020 OM 14.30 UUR

(eerst voorzien op 30.05.2020, maar uitgesteld wegens corona)

➤ Jacky De Maeyer, 'Architectuur', eik, 60cm, 2014, Foto: © Lieve Sinaeve

In zijn huis in Raversijde zijn de schilderijen en beelden van Jacky De Maeyer perfect en harmonieus geïntegreerd in het lichte, moderne interieur. Via een veranda kom je in het atelier waar de kunstenaar zijn eikenhouten sculpturen bewerkt en maquettes maakt voor de beelden die in de openlucht worden geëxposeerd,

in brons en cortenstaal. Zo staat sinds april 2017 zijn beeldengroep 'Vuurtorens' in cortenstaal duidelijk zichtbaar op het grote grasveld voor de luchthaven. De doorgezaagde eikenhouten balken die Jacky de Maeyer bewerkt, gaven hem het idee voor zijn 'ovalen', zijn handelsmerk. Je kan ermee spelen: de ronde kanten tegen elkaar of de vlakke. Dat levert in veel van zijn sculpturen een mooi effect op van ogen, een mond of lippen, zeker als die tegen het warme, donkere hout rood worden gekleurd. Jacky De Maeyer is de 'huiskunstenaar van de IMBO'. Zowel voor het BZIO in Mariakerke als voor de Koninklijke Villa staat een bronzen beeld van hem, resp. 'Herleven' (2004) en 'De lotus bloeit' (2010).

Atelierbezoek op zaterdag 14 november 2020 om 14.30

uur. Het woonhuis en atelier van Jacky De Maeyer bevinden zich in de Luchthavenstraat 17 in Raversijde, bereikbaar met bus 6 of met de kusttram, halte Raversijde. **Aantal bezoekers: max. 10** (met mondkapje en inachtneming van de geldende coronamaatregelen). **Meld u aan voor 1 november 2020** bij Femke Simonis, gsm 0477 58 41 82 of per mail: femke.simonis@skynet.be.

Afspraak: zaterdag 14 november 2020 om 14.30 uur, Luchthavenstraat 17, Oostende-Raversijde

OOSTENDE EN HET KONINGSHUIS

Waar: Stadsmuseum, Langestraat 69, 8400 Oostende
Wanneer: van 17 oktober 2020 tot 2 mei 2021

Oostende heeft een lange geschiedenis met het koningshuis. De tentoonstelling toont het enthousiasme van de Oostendse bevolking tijdens blijde intredes, bij officiële en onverwachte bezoeken van leden van de koninklijke familie. Met bijzondere aandacht voor Louise-Marie d'Orléans (1812-1850), onze eerste koningin, die voor haar gezondheid in de woning, Langestraat 69 (nu Stadsmuseum) verbleef en er ook overleed. Er wordt aandacht besteed aan de straten, pleinen, monumenten, gebouwen en parken met betrekking tot het koningshuis.

De tentoonstelling werd samengesteld door de Koninklijke Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate met materialen uit de eigen collectie.

➤ Koning Boudewijn in Oostende

VERNIEUWEN LIDMAATSCHAP 2021

Wij roepen u op om onze vereniging te blijven steunen door uw lidmaatschap te vernieuwen voor 2021. Ondanks het feit dat in 2020 door corona een aantal activiteiten zijn afgelast, doen we ons best om u in 2021 een boeiend en veelzijdig programma aan te bieden, met inachtneming van de coronamaatregelen.

De lidgelden bedragen:

- Jeugd (tot 22 jaar): 15 euro
- Individueel lid: 28 euro
- gezin, samenlevingstarief: 45 euro
- steunend lid: 50 euro
- beschermend lid: 150 euro

BE 16 0012 0908 3374

Inlichtingen bij penningmeester Joël Nieuwenhuyse (tel. 059 80 30 61)

UW LEDENVOORDEEL IN 2021

Wat krijgt u nu al?

Jaarlijks is er de **Algemene Ledenvergadering** (in 2020 op zaterdag 25 januari) met een gastspreker en/of een feesttoespraak door de voorzitter, met muzikale omlistung, receptie en feestmaal. Een ander topmoment is de Garden Party in de Venetiaanse Gaanderijen, na een geleid bezoek aan de tentoonstelling van dat moment. Dit ontmoetingsmoment bij uitstek kon dit jaar jammer genoeg niet doorgaan wegens corona, zoals zoveel andere activiteiten in het verenigingsleven. Laten we hopen op beterschap in 2021!

En wat bieden wij u nog?

- Ons driemaandelijks tijdschrift *Pro Luce*, met nieuws over kunst en cultuur in Oostende
- Onze museumreizen: dit jaar helaas uitgesteld wegens corona
- Gratis geleide bezoeken in Mu.ZEE, de Venetiaanse Gaanderijen, het Stadsmuseum, Het Spilliaert Huis en voortaan ook in het Ensorbelevingscentrum, zodra het mogelijk wordt in deze tijden van corona
- Bezoek aan privécollecties
- Gratis atelierbezoeken (op 14/11/2020 (onder voorbehoud): Jacky De Maeyer)
- Gratis toegang tot alle tentoonstellingen in Mu.ZEE +

Permekemuseum en uitnodiging voor de opening ervan, zodra het weer mogelijk wordt...

- Gratis bijwonen van lezingen in Mu.ZEE of in de Forumzaal van de Bibliotheek Kris Lambert (29/02/2020: Jacques Mertens; (onder voorbehoud) 12/12/2020: Anne Adriaens-Pannier)
- **Reductie op de toegang tot het Ensorbelevingscentrum: € 8 i.p.v. € 10/12 (weekend)**
- Korting op de toegang tot Het Spilliaert Huis: € 4 i.p.v. € 6
- 10% korting bij boekhandel Corman
- Deelname aan de Ensorherdenking

Wat komt daar nog bij door de overeenkomst met de Raad van Bestuur van Mu.ZEE?

- 10% korting op aankopen in de museumshop van Mu.ZEE
- Uitnodiging voor lezingen, symposia en allerlei nevenactiviteiten van de Vrienden in Mu.ZEE

Kortom, u verdient uw lidgeld dubbel en dik terug met ons rijke aanbod aan activiteiten! Daarom blijven wij u graag als lid verwelkomen in 2021.

Het bestuur

PRO LUCE

Lidmaatschap

Jeugd (tot 22 jaar):	15 euro
Individueel lid:	28 euro
Gezin, samenlevingstarief:	45 euro
Steunend lid:	50 euro
Beschermend lid:	150 euro

Inlichtingen bij de penningmeester Joël Nieuwenhuysse (tel. 059 80 30 61)

Redactieraad

Jacques Mertens (voorzitter), Willy Bosschem, Johan De Vylder, Martine Meire, Valère Prinzie, Femke Simonis (redactiesecretaris).

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdrage.

Logo en emblemata: Willy Bosschem

Druk: Lowyck, Archimedesstraat 53, 8400 Oostende
T 059 33 33 99, info@lowyck.com

Fotoverantwoording: Valère Prinzie

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 26 juli 1990 (Nr. 11538) en aangepast in het nr. van 15 juli 1999 (Nr. 10699), gewijzigd in het kader van de wet op de v.z.w.'s op 15 januari 2005, gewijzigd op 21 februari 2009 (Nr. 11533), op 22 februari 2014, op 8 augustus 2016 en op 9 november 2016.

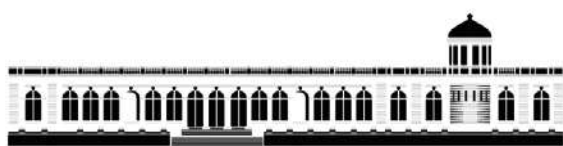
Deze vereniging is aangesloten bij de "Federatie van Vrienden der Musea van België" en bij de "Cultuurraad Oostende".

Maatschappelijke zetel: p.a. Jacques Mertens, voorzitter
Leon Spilliaertstraat 83, 8400 Oostende

Secretariaat: Johan Van Roose,
Romestraat 11, 8400 Oostende
johan.vanroose@muzee.be of 0497 59 55 76

Penningmeester: Joël Nieuwenhuysse,
jnieuwenhuysse@telenet.be

Bankrelatie Vrienden Mu.ZEE
p.a. Albatrosstraat 10, 8400 Oostende
IBAN: BE16 0012 0908 3374, BIC: GEBABEBB

Venetiaanse Gaanderijen-Zeedijk Oostende

↳ Léon Spilliaert, 'Portret van Meijuffrouw Simonne Kremer', 1937. Potlood, aquarel en gouache op papier, 615 x 492 mm

Het portret van Simonne Kremer is het portret van de moeder van de heer André Vanderstukken toen ze 18 jaar was. Léon Spilliaert maakte in die periode een reeks van dergelijke portretten. Soms zie je dezelfde stoel terugkeren. Mu.ZEE beschikt over een mooie reeks portretten van Spilliaert zoals dat van Mevr. Storck-Hertoghe, Andrew Carnegie, Adolphe Van Glabbeke, Henri Vandeputte, meisje op het strand (Rachel Hoornaert), maar ook onbekenden zoals Melancholie, Dame met sluier, Dame met roze hoed...

Mevr. Kremer heeft haar portret altijd bij zich gehouden en is er erg aan gehecht, maar bij een bezoek aan Mu.ZEE en de Ensor- en Spilliaert-museumvleugel in 2019 gaf ze aan dat ze wil dat het portret voor het publiek te zien zou zijn.

Vrienden Mu.ZEE schenkt dit werk aan Mu.ZEE ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van de vereniging. In 2015, bij de viering van 25 jaar werking, schonk onze vereniging ook al een werk van de kunstenaar Léon Spilliaert, 'Vrouw met Kind lezend aan tafel' (zie Pro Luce nr. 62).

Martine Meire,
bestuurslid

iedere dag open
van 9.00u tot 23.00u
keuken open tot 23.00u
Hendrik Serruyslaan 18 A
8400 Oostende
Reservaties & info
0496 25 84 88
cultuurcafe@degrotepost.be

VAN SCHOOTE
N.V. Verzekeringsadviseurs
Alle verzekeringen

Alfons Pieterslaan 90-92
8400 Oostende
Tel. 059 70 40 54
Fax 059 70 67 72
a.vanschoote@vanschoote.be